

Ghid simplificat privind comunicarea utilizării identificate în cadrul lanțului de aprovizionare

Conform legislației REACH, fiecare producător sau importator de substanțe chimice trebuie să își înregistreze substanțele la data corespunzătoare (decembrie 2010, iunie 2013 sau iunie 2018). Dacă substanța este periculoasă (pe baza datelor rezultate în urma testelor), dosarul de înregistrare trebuie să includă o evaluare a riscurilor pentru oameni și mediu. Evaluarea riscurilor trebuie să țină cont de *utilizările identificate* ale substanței și de eliminarea acestora ca deșeu.

O parte a procesului de evaluare a riscurilor include crearea unui *scenariu de expunere* (SE) pentru fiecare utilizare identificată, care să prezinte diferitele faze ale ciclului de viață ale substanței până la eliminare. SE descrie modul în care oamenii și mediul pot fi expuși la substanță și modul în care poate fi controlată acea expunere prin aplicarea unor *condiții operaționale* (CO) adecvate și a unor *măsuri de management al riscurilor* (MMR). CO-urile descriu modul cum trebuie folosită substanța, iar MMR-urile descriu măsurile de precauție necesare pentru a putea lucra cu substanța respectivă în condiții de siguranță. În final, va fi inclus un rezumat al SE în *fișa detaliată cu date privind siguranța* (FDDS) pusă la dispoziția utilizatorului.

REACH permite *utilizatorilor clienți* (UC) să își informeze furnizorii cu privire la utilizarea substanței/produsului lor, pentru ca aceasta să fie inclusă în *dosarul de înregistrare*. În cadrul REACH, acestea sunt cunoscute sub denumirea de *utilizări identificate*. Susținând aceste utilizări, furnizorul este obligat apoi să ofere un SE adecvat pentru eventualele substanțe periculoase. Dacă însă un UC nu dorește să informeze furnizorul cu privire la această utilizare, el trebuie să își pregătească propriul SE pe care să îl păstreze la dosar și să informeze Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA).

Conform documentelor ghid publicate de ECHA, utilizarea oricărei substanțe chimice se poate descrie folosind o serie de coduri denumite colectiv *sistemul descriptorilor de utilizare*. Fiecare tip de produs poate avea mai mulți *descriptori de utilizare* reprezentând diferite faze ale ciclului de viață al acestuia. **Acesta este un cadru comun care permite armonizarea comunicării utilizărilor în toate lanțurile de aprovizionare, inclusiv în lanțul de aprovizionare al lubrifianților.** Codurile sunt împărțite în mai multe categorii:

- SU** Sectorul de utilizare: Descrie principalul domeniu de utilizare (fabricație, utilizare particulară etc.) și tipul ramurii industriale (de exemplu, industria chimică de scară largă)
- CP** Categoria de produs: Descrie tipul de produs (de exemplu, lichid hidraulic, lichid pentru prelucrarea metalelor etc.)
- PROC** Categoria de proces: Descrie modul în care se utilizează o substanță (de exemplu, pulverizare, aplicare cu pensula etc.)
- CM** Categoria de eliberare în mediu: Descrie condițiile de expunere în mediu legate de codurile CP și PROC
- CA** Categoria de articol: Descrie tipul de articol obținut prin prelucrarea substanței. Este puțin probabil ca această categorie să se aplice lubrifianților cu aditivi.

Două grupe din sector, reprezentând industria lubrifianților (ATIEL¹ și ATC²), au identificat câteva sute de aplicații ale lubrifianților și au inclus-o pe fiecare într-o *grupă de utilizare a lubrifianților* cu caracter generic, pe baza modului în care sunt utilizate în general produsele (adică profilul lor de expunere).

Acestor *grupe de utilizare a lubrifianților* le-au fost apoi atribuiți *descriptori de utilizare*, astfel că fiecare aplicație a lubrifianților se poate descrie folosind un număr limitat de *descriptori de utilizare*, ceea ce face posibilă comunicarea simplă și consecventă a utilizării în cadrul lanțului de aprovizionare.

Aceste *grupe de utilizare a lubrifianților* vor fi incluse în *scenariul generic de expunere* (SGE), evitându-se necesitatea ca industria să dezvolte un SE separat pentru fiecare dintre aceste tipuri diferite de utilizări identificate ale lubrifianților.

¹ATIEL = Association Technique de L'Industrie Européenne des Lubrifiants

²ATC = Comitetul Tehnic al Fabricanților Europeni de Aditivi Petrolieri

ATIEL/ATC a realizat materiale care descriu modul în care furnizorii și clienții din lanțul de aprovizionare al lubrifianților pot folosi aceste informații armonizate pentru a se asigura că utilizările lor specifice au fost prezentate în mod corespunzător.

Secțiunea 7 din ghidul site-ului ATIEL descrie modul în care UC trebuie să folosească informațiile pentru a verifica dacă utilizările lor specifice au fost prezentate în mod adecvat. Pentru aceasta se recomandă următoarele etape:

Etapa 1:

Imaginați-vă că firma dumneavoastră este un utilizator industrial al unui concentrat lichid solubil pentru prelucrarea metalelor. Folosind „Tabelul aplicațiilor lubrifianților” (7.2 pe site-ul ATIEL), căutați combinația dintre „Familie” și „Aplicație specifică” în care sunt descrise cel mai bine produsele pe care le folosiți și notați **grupa de utilizare a lubrifianților (de la B la F)** în care au fost repartizate produsele respective. De exemplu:

Familia: Lichid pentru prelucrarea metalelor
Aplicația specifică: Lichide solubile pentru uzinare/șlefuire (concentrat)
Grupa de utilizare a lubrifianților: E

Aceasta înseamnă că un concentrat lichid solubil pentru prelucrarea metalelor se încadrează în *grupa de utilizare a lubrifianților E* conform ATIEL/ATC.

Rețineți că lichidele concentrate și cele diluate pentru prelucrarea metalelor vor fi incluse în *grupe de utilizare a lubrifianților* diferite. În acest caz, trebuie să identificați ambele grupe de utilizare a lubrifianților relevante pentru utilizarea produsului.

Etapa 2:

După ce ați identificat *grupa/grupele de utilizare a lubrifianților* din Etapa 1, deschideți foaia de calcul intitulată „Tabelul DUCC al lubrifianților” (7.3 pe site-ul ATIEL).

În coloana A a acestui tabel, *grupele de utilizare a lubrifianților* sunt enumerate și separate în subcategoriile industrială (i), profesională (p) și a consumatorilor (c), fiecare având un set separat de *descriptorii de utilizare*. În general, subcategoria „industrială” include fabricația și majoritatea utilizărilor lubrifianților. Celelalte, p și c, se adresează atelierelor mici, respectiv utilizării în scopuri personale. Rețineți că nu toate *grupele de utilizare a lubrifianților* au subcategoria profesională și/sau a consumatorilor, deoarece nu se folosesc toate în aceste sectoare.

Firma dumneavoastră din aceste exemplu fiind din domeniul industriei, căutați Grupa E(i) ATIEL-ATC în coloana A. Combinația dintre SU, CP, PROC și CM din acest rând al tabelului reprezintă *descriptorii de utilizare* armonizați, așa cum sunt ei alocați de experții ATIEL/ATC pentru „lichide de prelucrare a metalelor, lichide de uzinare/șlefuire – solubile (concentrate)”, conform consensului din industrie privind modul în care sunt utilizate asemenea produse de prelucrare a metalelor. Acestea trebuie să corespundă proceselor sau activităților descrise în coloana C și trebuie să fie în acord cu modul în care dumneavoastră (și, dacă este cazul, clienții dumneavoastră) folosiți acest tip de lubrifiant. Pentru referință, puteți găsi în alte file ale acestei foi de calcul descrieri detaliate ale codurilor prescurtate ale PROC și CM.

Etapa 3:

Dacă sunteți mulțumit că utilizările produsului au fost prezentate în mod corect de *descriptorii de utilizare* alocați de industria lubrifianților (și probabil că aproape toate utilizările vor fi prezentate în mod corect), atunci nu mai este nevoie să întreprindeți alte acțiuni, deoarece aceste *utilizări identificate* ar trebui să fie prezentate la *înregistrare*. Dacă însă considerați că utilizarea dumneavoastră nu este prezentată în mod corect (de exemplu, folosiți un lubrifiant în alt scop decât cel descris în „Tabelul de aplicații ale lubrifianților”), atunci se recomandă să contactați direct furnizorul.

Rețineți că *descriptorii de utilizare* care au fost atribuiți fiecărei *grupe de utilizare a lubrifianților* reprezintă modul în care sunt înțelese în prezent în grupa de lucru utilizările „normale” ale lubrifianților, adică descriu operațiile care ar fi așteptate în mod normal într-un loc de muncă sau într-un mediu al consumatorului. Totuși, conținutul site-ului ATIEL/ATC va fi ținut sub observație și poate fi actualizat dacă apar informații adiționale și se dezvoltă înțelegerea sistemului descriptorilor de utilizare.

Rezumat

În ansamblu, acesta este un proces complex și necesită o cunoaștere detaliată a REACH și a terminologiilor acestuia. Activitatea realizată de ATIEL și ATC a avut scopul de a simplifica acest proces pentru clienții noștri și de a asigura o metodologie și o interpretare unitară la nivelul industriei. Dacă doriți mai multe informații privind aspectele avute în vedere în cadrul acestei activități, vă recomandăm să consultați documentele ghid de pe site-ul ECHA.

Este necesar să cunoașteți aceste informații pentru a vă putea îndeplini obligațiile ce vă revin conform legislației. REACH se aplică tuturor celor din lanțul de aprovizionare al substanțelor chimice, de la fabricantul/importatorul inițial până la utilizatorul final. Site-ul ECHA (http://guidance.echa.europa.eu/index_en.htm) conține o serie de documente de ghidare, unele fiind versiuni simplificate, iar altele tratând aceste aspecte mai în profunzime. Vă recomandăm să parcurgeți aceste documente de ghidare pentru a înțelege pe deplin legislația privind *utilizările identificate* și impacturile acestei legislații asupra lanțului de aprovizionare.